

ez a kapcsolat azonban csak a többi sajtódokumentáció könyvtáraival kétoldalú. Rajtuk kívül elsősorban a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtártól, az Országgyűlési Könyvtártól és a Külügyminisztérium könyvtárától kérnek könyvet. A cikkarchívum pedig — sajátos feladata és a feldolgozott dokumentumfajta miatt — a többi sajtódokumentáció hasonló gyűjteményeivel tart kapcsolatot — elsősorban a Népszava, a Lapkiadó Vállalat és a Magyar Távirati Iroda dokumentációs osztályaival —, ahonnan megkéri a hi-

ányzó cikkeket, adatokat, információkat. Ebben az esetben a partnerkapcsolat valóban kétoldalú, hiszen a Népszabadság dokumentációja is segítséget nyújt a többi hasonló jellegű létesítménynek. Az egymásnak nyújtott szolgáltatások, fénymásolatok ingyenesek, azonban — mint vallják — sem az emberi erő, sem a gépesítési színvonal nem elegendő arra, hogy az egész magyar könyvtárügyre, dokumentációs hálózatokra kiterjedő információcserébe bekapcsolódhassanak.

Dr. Ruzsicska Mária

VISSZHANG

Ami hiányzik az életrajzi adatok közül, keressük meg máshol?

Az irodalmi és művészi munkájukért SZOT-díjat elnyertekről lexikon jellegű tájékoztató kézikönyv jelent meg a közelmúltban a Táncsics Kiadónál, Kulcsár Ödön szerkesztésében, egy 14 tagú szerzői együttes munkájaként. Örülni kellene az ilyen kiadványnak, de kézhezvétele után — sajnos — épp elég bosszankodnivaló is akad a munka következetlenségei, hiányai miatt.

Alapvető követelmény minden kézikönyvvel szemben, hogy az ismertetett személyekről következetesen, ugyanolyan sorrendben és ugyanolyan feltérési mélységben közölje az adatokat. Ez a kézikönyv viszont válogat az adatokban, az egyik SZOT-díjasról kevesebbet, a másiktól többet közöl. Igen „tapintatosan” kezeli például a nők adatait: nemigen közli születésük dátumát, pedig a kézikönyv használóját érdekelné ez, s ha már az egyik-másik díjazott születési helyét és idejét közölte, akkor miért nem adja meg valamennyiét? Azt végképp nem hiszem, hogy például a következők — férfiak lévén, s nem is valamennyien élők — megharagudtak volna, ha megnevezik szülőhelyüket és közlik születési évüket: *Avar István, Bacsó Péter, Bánffy György, Baranyi Ferenc, Bárány Tamás, Básti Lajos, Benjámín László, Bessenyei Ferenc, Darvas József, Dobozy Imre, Harsányi Gábor, Ipper Pál* —, hogy csak a névsor elejét vegyük, mert még folytathatnánk a felsorolást legalább ugyanennyi névvel, köztük *Váci Mihály*éval is. Nem következetes a kiadvány az egyéb díjak, a kitüntető címek közlésében sem. Van, akiről mindent elmond, de például *Pődör Béláról* elmulasztja megemlíteni, hogy nemcsak kar-

nagy, hanem zeneszerző is, és hogy Liszt Ferenc-díjat kapott 1977-ben. *Urbán Ernő*ről sem írja meg, hogy 1974-ben *József Attila*-díjat is kapott, vagy hogy *Tűzkeresztység* című filmje 1952-ben *Karlovy Varyban* a Munka díját nyerte el. *Szemes Mariról* sem tudjuk meg, hogy a *Jászai Mari*-díjat kétszer is kiérdemelte. *Takács Imre* szülőfaluja pedig góromba elírással jelent meg a könyvben, ugyanis *Rábasömjén* helyett *Rábasömrő* je a közölt községnév. Ilyen község a helységnévtárban sem található.

Nem akarok egy újabb könyvet írni a kimaradt vagy téves adatokról, ezért a hibajegyzéket abbahagyom, ízelítőül ennyi is elég. Érdekes, hogy a kiadványnak, amelyben a „címszavak” természetesen a díjazottak nevének betűrendjében sorakoznak (ahogyan az egy lexikon szerű kézikönyvhöz illik), tartalomjegyzéke is van!?

Könyvtárosoknak és gyakorlott olvasóknak persze könnyű a hiányzó adatokat megkeresniük a *Magyar Irodalmi Lexikonban*, az *Új Filmlexikonban*, a *Zenei Lexikonban* vagy a *Ki kicsodában*. Ott a filmszínésznők születési ideje sem titok, s ha a *Könyvtáros* lexikonpótló közleményeit a könyvtárosok mind bejegyezték a kézikönyvekbe, ezekből a legfrissebb kitüntető cím vagy díj is megtudható. Lehet, hogy a kiadvány szerkesztője úgy gondolta, hogy ami az életrajzi adatokból hiányzik, keressük meg máshol? Nyilván ez is egyik módja lehet a kézikönyvek használatára való nevelésnek, szerkesztői alapelvnek azonban aligha felel meg.

Urbán László